

9. maja 1934 ob 20. uri
v veliki dvorani hotela „Union“ v Ljubljani

Mladinski koncert

POSVEČEN SKLADBAM PROF.

Emil Adamiča

KATEREGA IZVAJAJO MLA-
DINSKI PEVSKI ZBORI IN
ŠOLSKI ORKESTER

DIRIGENT: ALBIN FAKIN

SPORED

I.

- E. Adamič:** *Po vodi plava*
Tri drobne konople
Da b' biva liepa ura
Tičice lepo poje } mladinski zbor

II.

Suita za šolski orkester z deklamacijami

1. *Dobro jutro!*
2. *V logu*
3. *Siromak ob potu*
4. *Veseli raj*
5. *Pri kovaču*
6. *Ob potoku*
7. *Kapelica*
8. *Na vrtljaku*
9. *Ptičji ples*
10. *Lahko noč!*

Pesnice spesnila Nilka Potočnikova.

III.

1. *Bajka*
 2. *Kresnice*
- } *Kantati za mlad. pevski zbor,*
} *govorilni zbor, soli in orkester.*

BAJKA.

Cvetko Golar.

1. slika. (zbor)

Živela je deklica, sama živela
umrl je že očka njen;
v nebeškem se rajju je majka blestela,
na hčerko kot jasen sen.

2. slika. (solo deklica)

*In v zlatem je jutru ubožica vstala,
odpravila se je v svet;
da očka in majčico bi poiskala,
odpravila se je v svet.*

3. slika. (govorilni zbor)

*A znala ni steze, a znala ni pota
in v gozd je zašla teman;
in gorko je plakala mala sirota,
ko zbežal je beli dan.*

4. slika. (zbor)

*In ko je drhtela tam v zdihljajih glasnih,
so prišli, so prišli k njej škratelji
in dali zlata so in biserov jasnih,
ji dragi, ji dragi prijatelji.
Za svojo kraljičico so jo izbrali,
pozabljen je ves njen jad
in demantno krono na glavo dali,
peljali jo v čarni grad.*

KRESNICE.

1. slika. (zbor in soli)

*Tri deklice kresujejo, ogenj veliki kurijo,
tako lepo prepevajo, da pesmi njih odmevajo,
v deželo daleč prek gore,
kjer kraljič mlad sprehaja se:
„Oj Bog daj srečo kraljič mlad!“*

2. slika. (govorilni zbor, solo deček)

*Kaj kraljič mladi govori,
ko pesem k njemu prileti:
„Al' so to drobne ptičice?
Al' so to mlade deklice?“
Brzdaj hlapec, konj'ča dva,
da na kres pojezdiva!*

3. slika. (kolo)

4. slika. (zbor in soli)

Ko h kresu tja prijezdita,
tri deklice zagledata;
tako lepo prepevajo,
da kraljiča premotijo:

„Oj Bog daj srečo, kraljič mlad!“

Fa reče pevkam kraljič mlad,

„Ta, ki najlepše peti zna,

ta, ki v poštemem je doma,

ta, žlahtna moja bo gospa!“

Mu prva brž odgovori:

„Jaz pojem kakor zvon zvoni,

ko se iz line oglasi;

moj očka drugega ne delajo,

pšenico rmeno merijo.“

Mu druga praviti hiti:

„Kot gosli glas, moj glas zveni,

ko lok po strunah zabeži;

moj očka drugega ne delajo,

kot bele dnarce štejejo.“

Najmlajša sladko se smeji:

„Jaz pojem kakor ptič žgoli,

ko tam na vejici sedi;

moj očka davno umrli so,

pustili me sirotico.“

Zakliče glasno kraljič mlad:

„Ti žlahtna moja boš gospa!“

5. slika. (zbor)

Zv bele prime jo roke,

na konjča posadi pred se;

kot blisk oddirja čez goro,

v deželo svojo deveto.

2015 / 3351 / 9